

Publicerad 2008-08-02 22:26 av kär i kärleken

Jag hatar livet...

Väggarnas tyngd och tungt vemod

Sittandes i min soffa i ett
mörkt vardagsrum
känna hur
väggarna rasar mot mig
ju mer sorg
hjärtat tar in
ensamhet kan vara en
underbar känsla
men i mitt fall där
väggar är de enda som
hör mig betvivlar jag
starkt mitt värde
väggar är inte kapabla
att trösta

varför är vissa dömda
till en sån tung tillvaro
där rännstenen är den enda
väg att finna
Alla andra tycks glida runt
på en räkmacka
medans det enda "glatta"
i mitt liv
är salta tårar
och en stor längtan efter en
utsträckt hand
ett litet leende från någon
som visar famförstånd

varför blev man den man är
och varför detta öde
jag vill också kunna skratta
dansa och vara en av er alla andra
som har varandra
där väggar inte spelar någon roll
i erat liv

utan bara är något som är stommen till
erat hem
och inte som för mig
där väggar är en
kvävningsrisk

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kär i kärleken med Poeter.se id #23516 innehar upphovsrätten